

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 114.348 van 9 januari 2003
in de zaak A.117.396/XIV-12.230.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat G. MULLENS,
 kantoor houdende te 3740 BILZEN,
 Sint-Lambertuslaan 26

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 1 juni 1980 en van Joegoslavische nationaliteit, op 27 februari 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het bevel van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 29 januari 2002;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur M. STERCK, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 16 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 20 november 2002 om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. BOUCHET die, loco Advocaat G. MULLENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat G. COOLSAET die, loco Advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. STERCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 16 april 1999 en verklaart zich vluchteling op 19 april 1999.

1.2. De asielprocedure wordt afgesloten met een bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 maart 2001 tot weigering van verblijf.

1.3. Op 29 januari 2000 dient de verzoekende partij een regularisatieaanvraag in op basis van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, meer bepaald op grond van artikel 2, 2/ en 2, 4/.

1.4. Op 9 oktober 2001 verleent de tweede Kamer van de Commissie voor regularisatie een gunstig advies.

1.5. Op 29 oktober 2001 wijst de Minister van Binnenlandse Zaken de aanvraag tot regularisatie af.

1.6. Op 29 januari 2002 wordt aan de verzoekende partij een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering als volgt luidt:

“(…)

Reden van de beslissing:

- Verblijft langer in het Rijk dan de vastgestelde termijn volgens artikel 6 of kan het bewijs niet leveren dat deze termijn niet overschreden werd (artikel 7, al.1, 2/ van de wet van 15/12/1980).

Motivatie in feite:

- De regularisatieaanvraag ingediend op basis van de wet van 22/12/1999 werd definitief verworpen door een beslissing van de Minister op 29/10/2001.

- De asielaanvraag ingediend door betrokkene werd definitief afgesloten.

(…)”.

2. Overwegende dat verzoekster in haar twee middelen samengenomen in essentie de schending aanvoert van de beginselen van behoorlijk bestuur en van de motiveringsplicht; dat verzoekster meent dat de bestreden beslissing ten onrechte niet de naam en de hoedanigheid vermeldt van de overheid die het bestreden bevel heeft afgeleverd; dat verzoekster voorts stelt dat de bestreden beslissing met machtsoverschrijding werd genomen, omdat zij onvolledig en foutief wordt gemotiveerd, vermits zij verkeerdelijk stelt dat de regularisatieaanvraag op basis van de wet van 22 december 1999 definitief werd verworpen door de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 29 oktober 2001, en dat de asielaanvraag van verzoekster definitief zou zijn afgesloten, terwijl dit geenszins het geval is, aangezien verzoekster de mogelijkheid heeft benut om nog een verzoek tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State in te dienen;

Overwegende dat, wat betreft het niet vermelden van de naam en de hoedanigheid van de overheid die het bestreden bevel heeft overhandigd, uit het administratief dossier blijkt dat het stuk dat aan verzoekster op 29 januari 2002 werd overhandigd, niet de opdracht tot het geven van het bevel is, doch enkel de kennisgeving ervan; dat het bestreden bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten wel degelijk vermeldt dat het is genomen “in uitvoering van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken genomen op 29/10/2001”; dat een eventuele onregelmatigheid in de kennisgeving, zoals in casu het niet vermelden van de naam en de hoedanigheid van de persoon die het bestreden bevel heeft ter kennis gebracht, de rechtsgeldigheid van deze beslissing niet aantast;

Overwegende dat verzoekster, wat de ingeroepen schending van de motiveringsplicht betreft, meent dat het bestreden bevel op onjuiste motieven steunt, doordat het overweegt dat haar regularisatieaanvraag en haar asielaanvraag definitief werden verworpen, terwijl zij tegen deze beslissingen een beroep kan indienen bij de Raad van State, en dat haar moeder, S. S., zowel een verzoek tot schorsing als een beroep tot nietigverklaring heeft ingediend tegen de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 29 oktober 2001; dat de overweging in het bestreden bevel dat de regularisatie- en asielaanvraag definitief zijn verworpen betekent dat de administratieve beroepsprocedures zijn beëindigd met de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 29 oktober 2001, voor wat de regularisatieaanvraag betreft, en met de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 maart 2001, voor wat de asielaanvraag betreft; dat verzoekster uit het oog verliest dat het indienen van een beroep bij de Raad van State geen schorsende werking heeft, zodat de beslissingen waartegen beroep wordt ingesteld, uitvoerbaar zijn; dat de voorliggende bestreden uitvoeringsmaatregel, met name het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, bijgevolg gebaseerd is op wettige motieven; dat verzoekster de overige motieven van de bestreden beslissing niet betwist; dat de twee middelen samengenomen niet gegrond zijn;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen geground middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen januari tweeduizend en drie, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.